

Тази учебна година постави пред изпитания българското образование. Учителската стачка, въвеждането на делегираните бюджети и на матурите в XII клас, оптимизиране на училищната мрежа определиха новата ситуация в българското училище. Съвременните изисквания поставят нови отговорности пред всички участници в образователния процес. Протичащите процеси изискват голяма мобилност и адаптивност, творчески и организаторски дух.

ПГМЕЕ е училище с дългогодишна история. Много поколения бургазлии са получили своето образование в нашето училище. То е с традиции и с доказан авторитет сред обществеността. Ние винаги сме имали своите успехи в училищната и извънучилищната дейност. Те се дължат на усилията на всички нас - учители, ученици и ръководство. Колективният дух е тази сила, която ще ни помогне да се справим с изпитанията, да съхраним постигнатото, да продължим да осъществяваме нашите цели, да градим нашия общ дом на духовността. Осъзнаване важността на образователния процес, отговорност, всеотдайност – това са моралните предизвикателствата, пред които сме изправени.

Нашите ученици са енергични, амбициозни, рационални. Те показват успехи, изявяват се индивидуално и отборно в различни сфери- спортна, техническа, научна, творческа. Техните постижения са както индивидуални, така и постижения на техните преподаватели, те са успехи на цялото училище.

Общински ученически игри		
Баскетбол	XI - XII клас	I
Хандбал	VIII - X клас	IV
Хандбал	XI - XII клас	III
Тенис на маса	VIII - X клас	III
Шахмат	VIII - X клас	III
Волейбол	XI - XII клас	III
Плуване	VIII - X клас	I
Плуване	XI - XII клас	I
Областни ученически игри		
Баскетбол	XI - XII клас	I
Плуване	VIII - X клас	I

Републиканско първенство по баскетбол III място

Нашите успехи

Име	Изява	Място
Петър Петров	Национално състезание по физика	I място
Димо Желев	Национално състезание по Авиомоделизъм, Клас Тренкорд	I място
Георги Георгиев	XIII Регионална ученическа философска Конференция «Човек.Свят»	отлично представяне
Петър Петров отборно	Национален турнир на младите физици	II място
	Регионално състезание «Най-добър млад автомонитор»	III място
Борис Банкин	XXIV Национална олимпиада по техническо чертане	III място
Отборно/ 9-10 клас/	Състезание по информационни технологии	III място
Стоян Янев	Състезание по информационни технологии	III място
Неда Тодорова	Общински детски комплекс Конкурс за постер „Бъдеще без алкохол“	III място
Надежда Йорданова	Общински детски комплекс Конкурс за постер „Бъдеще без алкохол“	III място
Стамаг Фортанов	XXXVI Национална конференция по въпросите на обучението по физика	грамота
Ангел Янев	Фотоконкурс «Бургас през обектива»	грамота
Христо Янакиев	XXIV Национална олимпиада по техническо чертане	Сертификат за участие
Цветан Александров	Общински детски комплекс Конкурс за есе „Бъдеще без алкохол“	поощрение

Конференция по философия

На 28.03.2008г. в СОУ „Константин Преславски“ гр.Бургас се проведе XIII Регионална ученическа философска конференция „Човек.Свят“. Участваха 65 ученици от Варна, Русе, Сливен, Враца, София, Айтос, Руен, Люляково и Бургас.

Ученическите разработки се оценяваха от преподаватели по философия от СУ „Св.Климент Охридски“. Трима ученици от ПГМЕЕ взеха участие в конференцията - Георги Манолов, Мартина Апостолова и Никола Апостолов от XI^а клас. За пореден път ПГМЕЕ доказа, че може да печели награди в различни области. В условие на силна конкуренция беше излъчен победителят Георги Манолов Георгиев, ученик от XI^а клас. Съревновавайки се с 21 конкуренти, той беше награден с отличие за философското есе по цитат на Карл Ясперс. Другите двама наши участници също достойно се представиха. Г-жа Сия Лилова, преподавател по философия и ръководител на групата на нашето училище, беше наградена с отличие за професионализъм и за отличната подготовка на учениците.

„Докато живеят хора, те ще бъдат същества, които ще трябва сами да се постигат“
Карл Ясперс

/ECE/

Човекът е сложен въпрос, чийто отговор се опитва да даде философията. А всичко, което се мисли и казва във философията, започва от нашата собствена неизясненост и несигурност в света. Това, човек сам да се постига, означава да се осъществява, доказва, развива, оцелява. Същността на човека е свободата. Тя присъства органично в сложните въпроси за човека и нейното отделяне от него е чиста условност.

За Ясперс философията е: „Философстване на отделния човек“. Тя е нещо, което е винаги обърнато към индивида, към неговото битие в света. Човекът е винаги нещо повече от това, което може да знае за себе си, затова според Ясперс: „Екзистенциалната философията би била изгубена, ако поиска да узнае какво представлява човекът“.

В своя съзнателен живот ние философстваме върху собственото си битие, съдба и опит. В тесен смисъл философията е акт, посредством който човекът идва при самия себе си в своето индивидуално самоосъзнаване и самоангажиране. Но това не означава самозатваряне във вътрешния свят на индивида. Отделният човек е невъзможен извън съвместното си битие и комуникация с другите. Той е свързан с времето, с епохата, с действителността тук и сега. В процеса на общуване индивидът постоянно се възпитава и създава като човек.

Човекът е обществено „животно“, но и индивидуалност. Величието му се крие в това, че той сам е двигател на развитието си. Човек трябва да се постига, защото това е единственият начин да съществува истински. „Като най-съвършен между хората може да се счита онзи човек, който се стреми към усъвършенстване; като най-щастлив може да се счита онзи, който съзнава, че вече постига целите си.“

В потвърждение на тази мисъл на Сократ, човекът като философска категория, може да се постигне единствено чрез усъвършенстване. Бидейки реалисти за утопичния характер на човека „венец на природата“, не бива да изпадаме в илюзии. Безспорно „...няма нищо по-велико от човека“ както казва Софокъл. Но той е същество далеч от съвършенството, защото постигането е екзистенция. Доближаването до нея се осъществява интуитивно дотолкова, доколкото човек живее със своите тревоги, болки, проблеми, страхове, любов. Във всеки един момент ние се питаме как да оцелеем в този забързан, динамичен, материализиран свят. Срещаме и изпитваме несигурност, неяснота, тревога. Непрекъснато си повтаряме, че сме смъртни, крайни същества. Ние сме преходни. Това дава основание човек да се чувства несигурен и объркан на фона на цялата тази необятност на Вселената. Той търси границата между битието и небитието.

Особено важен момент в постигането на самия себе си е изправянето пред „граничните ситуации“, когато срещаме смъртта, опасността, дълбокото чувство за вина или тоталната неудовлетвореност от света. Поставени в гранични ситуации, правим избори, чрез които направляваме своето битие. То от своя страна е едно непрекъснато движение, осезаемо за нас хората, благодарение на способността ни да мислим. Защото „всичко тече, всичко се променя“ /Хераклит/ и отговорността за това какво сме били е наша, за това какво сме, но най-вече за това, какво ще бъдем.

Докато Бог дарява тялото с живот, то ние като хора трябва да изпълним със смисъл екзистенцията си, тоест да се постигнем.